

4.1.1 Bewust van eigen geschiedenis

Het Havenmuseum verbindt het Museumkwartier met de Oude Haven en de Kop van Zuid met de Coolsingel. Hoe Rotterdams kan een museum zijn? En dat is waar het Havenmuseum juist om te doen is. Het gratis museum is door zijn open karakter van alle kanten benaderbaar. Daardoor is het Havenmuseum meer een authentieke passage voor de bewoners dan een museum waar mensen van het hele land op zondag naar toekomen. Het museum is bedoeld voor iedereen die zich om de een of andere reden in de buurt van de Leuvehaven (met z'n walk of fame) bevindt. "Wij zijn zo logisch, dat niemand erbij nadenkt", zegt Hanneke Ouwens, hoofd communicatie van het Havenmuseum. "Wij proberen cultuur zo laagdrempelig mogelijk te houden en richten ons op alle Rotterdammers. We zijn een werkend museum. Alles werkt nog, wat we op themadagen demonstreren. In de zomer organiseren we zelfs stoomvaarten." Het Havenmuseum heeft een aanzienlijke collectie. Zoals dektjalk De Hoop, Westlandse praam Mijl op Zeven, stoomsleepboot Volharding 1, kustvaarder Zeemeeuw en opduwer Stompie. Hoewel de schepen anders doen vermoeden, bestaat het Havenmuseum amper drie jaar. "Kun je voorstellen dat tot de jaren tachtig dit een kale vlakte vol met auto's was?" vraagt Hanneke. "Deze schepen werden vroeger oud roest genoemd, waarmee je geen sier kon maken. Maar op deze manier begon Rotterdam zijn verbinding met de stad te verliezen. We werden echt een stad met een leeg hart. Het Havenmuseum wil de Rotterdammer bewust maken van zijn eigen geschiedenis. Havens als de Leuvehaven, Wijnhaven en Haringvliet bepaalden nog niet lang geleden het straatbeeld in Rotterdam. Onze schepen waren in die tijd de iconen van de stad. Gelukkig zijn wij er. Vroegere havenarbeiders werken hier op vrijwillige basis, zodat de sfeer van vroeger wel heel dichtbij komt. Zwarte shag, een pet en als het even kan een snor, je kent het wel."

4.1.2 Bewegende Historie

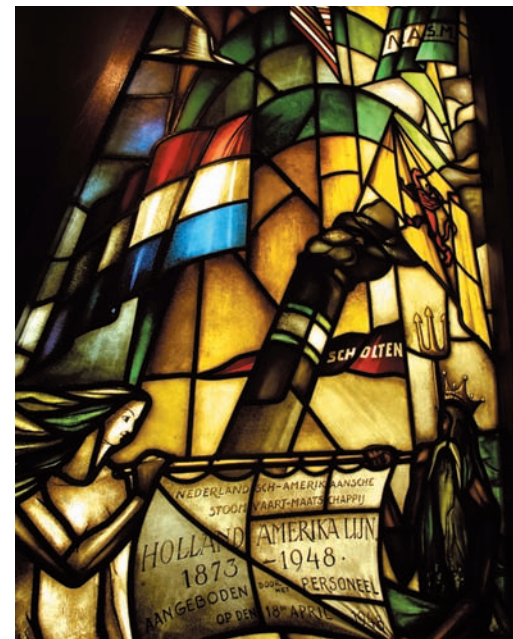
De naam Professor Plons zou je niet snel verbinden aan een museum. Niettemin is Professor Plons bedoeld voor de allerkleinste bezoekers van het Maritiem Museum, waar ze in elektrische containerkarretjes en een wippende mini-Spido algemene kennis krijgen aangereikt. “De historische kennis van de gemiddelde Nederlander is niet geweldig”, zegt Cees Zevenbergen van het Maritiem Museum. “Via de kinderen proberen we de ouders ons museum binnen te krijgen.” Een ander masker van het Maritiem Museum is die van digitaal en interactief informatiebureau voor alles over de oorsprong van Rotterdam als havenstad. Te zien: een verstandsverbijsterend schaalmodel van Rotterdam in zowel de 21ste als de 18de eeuw; een reusachtig gedetailleerd zoekplaatje.

Via internet is waar te nemen welke schepen op dit moment voor de Nederlandse kust liggen en videoschermen tonen bewegende beelden van havenarbeid uit de vorige eeuw. “Tegenwoordig willen de mensen beleven in plaats van bekijken,” zegt Cees, als hij de werking van een razendsnel computerprogramma toelicht. “Bovendien is deze prachtig verlichte theateropstelling natuurlijk uitstekend voor grote schoolklassen.”

Naast de digitale geschiedenis worden in het Maritiem Museum op de traditionele manier en in thematische tentoonstellingen Hollandse zeeschatten getoond. Verzameld vanaf de oprichting in 1874. Vol trots toont Cees een scheepsmodel uit de vijftiende eeuw. “Dit scheepje van kurkeiken is in 1921 door havenbaron Van Beuningen in Amerika aangekocht. Wat opvalt is zijn ronde vorm. Het lijkt wel een notendop.” Notendop is sowieso typerend voor het Maritiem Museum in de Leuvehaven. De klassieke schepen in het aangrenzende Havenmuseum completeren de duik in de Rotterdamse zeevaartgeschiedenis. Uitgerekend in de Leuvehaven, de haven die geen haven meer is. Cees houdt van het museum

en gelooft in de nieuwe koers: ‘vrouwen en kinderen eerst!’ “Ach, je moet het zo zien: als je een-

maal bent geweest, kom je altijd. Een beetje historie kan toch geen kwaad?”

4.1.4 Met vlag en wimpel

Sinds 2005 heeft de drukste boulevard van Rotterdam een prachtige decoratie gekregen: de Vlaggenparade. Langs de Boompjes vanaf 'de Boeg' aan de voet van de Erasmusbrug tot de verlengde Willemsbrug, staan 230 masten met daarin de 165 vlaggen van de nationaliteiten die in Nederland zijn vertegenwoordigd, aangevuld met een aantal sponsorvlaggen, die bedrijven kunnen huren. Uniek in de wereld is dat de vlaggen 's avonds en 's nachts verlicht zijn, wat een bijzonder feeëriek schouwspel oplevert.

In het millenniumjaar 2000 werd het eerste deel van de Vlaggenparade feestelijk gepresenteerd door burgemeester Opstelten, op 30 maart 2005 gevolgd door de opening van de complete

collectie. Het initiatief voor de Vlaggenparade werd genomen door de Stichting Vlaggenmuseum Rotterdam, die op termijn ook een binnenexpositie wil realiseren, met een informatie-, educatie- en documentatiecentrum, maar vooralsnog werden alle inspanningen gericht op het realiseren van het buitenmuseum.

"De vlag vervult al sinds mensenheugenis een belangrijke rol", aldus de heer Horsting, woordvoerder van de stichting. "Met vlaggen bevestigen koningen hun macht, claimden ontdekkingsreizigers nieuwe kusten en zette de mens zijn eerste stappen op de maan."

"Maar ook de scheepvaart heeft al eeuwen een nauwe relatie met vlaggen. Kapiteins kunnen

door middel van vlaggen over alle denkbare situaties met elkaar communiceren. En waar kan zo'n symbool beter schitteren dan in een stad met zo'n grote haven en met zoveel internationale handel? Daarbij komt dat Nederland een van de meest vooraanstaande vlaggenproducenten ter wereld is."

Tijdens festivals en andere nationale en internationale evenementen worden speciale themavlaggen gehesen, zoals de oranje vlag op 30 april en de Nederlandse vlag op 5 mei, maar ook voor de Olympische Spelen in Athene kwam Erica Terpstra in eigen persoon de NOC*NSF-vlag hijsen, samen met de Griekse consul-generaal in Nederland, die trots zijn eigen nationale symbool de lucht in trok.

4.2 De Kunsthal

De Rotterdamse binnenstad is in het bezit van een wel heel bijzonder tentoonstellingsgebouw. Precies tussen het Museumpark en de Westzee-

dijk ligt de Kunsthal Rotterdam. Jaarlijks zijn hier ongeveer 25 exposities te bewonderen in de meest brede betekenis van het woord cultuur. Dit zorgt voor een zeer verrassend repertoire

aan tentoonstellingen. Denk bijvoorbeeld aan meestersvervalser Han van Meegeren, lingerie, Lancia, Leonardo da Vinci en de Haagse school.

Zowel de inhoud als de presentatie krijgen in de Kunsthal veel aandacht; iedere tentoonstelling heeft een eigen vormgeving die de aard van het onderwerp onderstreept. Het gebouw zelf is eigenlijk al een bezoek waard. Het compact ogende gebouw, ontworpen door de Rotterdamse architect Rem Koolhaas, biedt onderdak aan verrassend veel expositieruimte. Meer dan 3000 vierkante meter is onderverdeeld in drie grote zalen, een fotogalerie en een designgalerie. Dankzij deze verschillende ruimtes vinden er met regelmaat vijf tot zes tentoonstellingen tegelijk plaats.

4.3 Boijmans Van Beuningen

Het museum Boijmans Van Beuningen is vernoemd naar twee heren die hun kunstcollectie aan de stad Rotterdam nalieten. De Rotterdamse verzamelaar Frans Jacob Otto Boymans schonk zijn schilderijen en kunstvoorwerpen in 1841 aan de stad. Deze verzameling werd in eerste instantie ondergebracht in het historische Schielandhuis, waar in 1849 het Museum Boijmans werd geopend.

In 1935 werd er een nieuw gebouw betrokken, ontworpen door stadsarchitect A. van der Steur. Daniël George van Beuningen schonk in 1958 zijn kunstcollectie aan het museum, dat daarna verder ging onder de huidige naam. Museum Boijmans Van Beuningen is in de loop der jaren regelmatig uitgebreid en verbouwd.

Naast de schitterende verzameling oude kunst, is er ook een mooie collectie moderne kunst te bezichtigen. De oude kunst wordt gedomineerd door schilders uit Vlaanderen en de Nederlandse Gouden Eeuw. De afdeling moderne kunst betreft werken van het einde van de negentiende eeuw tot en met de hedendaagse kunst.

4.4 Zeg “kunst” en je roept “help”

Zeg in Rotterdam “kunst” en je roept al snel “help”! Er is zo veel van! Waar moet je beginnen wanneer je iemand die vreemd is een beeld wilt geven van wat de stad te bieden heeft? De Kunst-as! Binnen het Rotterdamse stadshart vormen het Museumpark en de Witte de Withstraat een bijzonder cultureel gebied. Op één as zijn maar liefst dertig musea, galerieën en studio’s gevestigd. Hierbij gaat het niet alleen om een groot aantal experimentele initiatieven, maar ook om vaak internationaal bekende, gerenommeerde musea.

Zo vind je in het Museumpark onder andere het museum Boymans van Beuningen, het Nederlands Architectuur Museum, Villa Sonneveld, de Kunsthal Rotterdam en het Chabot Museum.

Onder andere dus, want er zijn er meer! Aan de Witte de Withstraat heb je Galerie De Aanschouw, het Nederlands Foto Instituut, Kunsthandel Esthetica en In de ban van de ring. Ook dit is slechts een greep uit het aanbod.

In de Boothlaan, die eveneens deel uitmaakt van de as, tref je, wéér onder andere, Vivid en Nieuwe Ontwerpers en tot slot aan de Leuvehaven het Historisch Museum Rotterdam, het Maritiem Museum, het Museumschip De Buffel en het Havenmuseum Rotterdam. Het lijkt al een hele verzameling, maar in werkelijkheid is het aanbod dus nog veel groter! Vraag een Rotterdammer naar de beelden in zijn stad en hij krabt zich al snel op het hoofd. Beelden, tja... Erasmus natuurlijk... In het centrum... Het beeld van Erasmus staat inderdaad in het centrum en

het staat er omdat hij een Rotterdammer was, een geleerde en ook omdat de stad het cadeau kreeg van de vroedschap. Het beeld is uitgevoerd in brons en gemaakt door Hendrick de Keyser, in 1622. Van Mari Andriessen is het bronzen beeld ‘Monument voor alle gevangenen 1940-1945’. Dat staat eveneens in het centrum.

In 1995 onthulde Prins Bernhard het beeld ‘Triomf’ van Kees Verkade. Dit beeld werd gemaakt in opdracht van de Dura Bouwgroep. Volgens de omschrijving tonen de drie figuren een opwaartse beweging. Ze vormen gezamenlijk bijna één figuur die aanstalten maakt om de sprong te maken. ‘Evenwichtje’ staat aan de Korte Hoogstraat en is gemaakt door Evert den Hartog. Hij laat zich inspireren door dieren, maar ook door zijn dochtertje dat aan ballet

doet. Dit beeldje toont een evenwichtsoefening. Op Plein 1940 staat het beeld van Osip Zadkin 'De verwoeste stad' of zoals het door de Rotterdammers ook wel genoemd wordt: Jan Gat of Jan met de Jatjes.

Zadkin maakte het beeld naar aanleiding van de emoties die hem overweldigden toen hij na de oorlog de verwoeste stad terugzag. Hij vond dat het hart uit Rotterdam verdwenen was en heeft dat gevoel vastgelegd in dit beeld.

De reacties op zijn kunstwerk waren redelijk verdeeld. Velen zagen in dit beeld het ideale oorlogsmonument, maar de heer Tillema, toenmalig directeur gemeentewerken, achtte het beeld "te macaber om nog mooi te zijn: een in hysterische razernij verminkt menselijk lichaam. (...) Moet mijn stad verlamd worden door deze 6 meter hoge bezetene?"

Sinds 7 mei 2003 staat voor het Schielandhuis, het historisch museum, aan de Korte Hoogstraat een borstbeeld van Pim Fortuyn. Fortuyn was lijsttrekker van de LPF en werd een jaar eerder vermoord op het Mediapark in Hilversum. Of de 'Hommage aan Marten Toonder' onder kunst gerekend moet worden, is vermoedelijk een zeer persoonlijke aangelegenheid. Feit is wel dat de zes meter hoge obelisk nogal prominent aanwezig is.

Op de barokke bank daaronder hebben markies De Cantecler, de schilder Terpen Tijn, professor Sick Bock en burgemeester Dickerdack een plaatsje gevonden. Aan de vier zijanten van de obelisk staan de symbolen van filosofie, politiek, economie en wetenschap. Het bovenste deel wordt bekroond door kwasten, het symbool van de kunstenaar, een wereldbol, symbool van het universum van Bommel en Tom Poes als personificatie van de Rede. Mooi of niet: het bouwwerk is erg in trek bij het publiek. En is het niet precies dát waar het bij kunst om gaat?

4.5 Ahoy'

In Rotterdam is de Ahoy' de multifunctionele accommodatie die plaats biedt aan verschil-

lende nationale en internationale evenementen. Het complex biedt ruimte aan 10 tot 30.000 personen en het heeft een grote diversiteit aan

beurs- en tentoonstellingshallen en aan vergader- en congreszalen. De geschiedenis van Ahoy' Rotterdam begint in 1950, bij de havententoonstelling "Rotterdam Ahoy!". Met man en macht had de stad gewerkt aan de wederopbouw na de Tweede Wereldoorlog en de haven was zo goed als voltooid. Ter ere daarvan werd deze tentoonstelling gehouden, in een speciaal daarvoor gebouwde hal op de Westzeedijk waar nu de Medische faculteit van de Erasmus Universiteit staat.

Op de Eerste Wederopbouw dag op 18 mei 1950 werd Rotterdam Ahoy! geopend, een tentoonstelling die zes maanden duurde en 1.650.000 bezoekers trok. De hal kreeg al snel de naam Ahoy'-hal, waarbij het kommaatje achter Ahoy nog een overblijfsel is van het oorspronkelijke uitroepteken.

Daarna volgde al snel de eerste tentoonstelling in een reeks van vele internationale evenementen. Het was de tentoonstelling van de beroemde Amerikaanse architect Frank Lloyd Wright. Tijdens de watersnoodramp in 1953 bewees de hal bovendien haar waarde als opvang voor de slachtoffers. In de jaren zeventig werd begonnen met de bouw van de huidige Ahoy' Rotterdam. Het eerste evenement dat er plaatsvond was de familiebeurs Femina.

Op 15 januari 1971 werd Ahoy' Rotterdam officieel geopend door Prins Claus. De stad was hiermee een spraakmakend complex rijker, ontworpen door de architecten Van der Stoep en Groosman. Zo spraakmakend zelfs dat het gebouw in 1972 de Nationale Staalprijs voor Architectuur kreeg en een jaar later de Internationale Staalprijs voor Architectuur. Vooral de staalconstructies in de tentoonstellingshallen en die van het dak waren voor die tijd heel bijzonder. Sindsdien is Ahoy' steeds verder uitgebreid en in 1998 voor het laatst gerenoveerd en verbouwd tot het bekende complex wat het nu is.

4.6 Topconcert in de wijk

Ontroerd luistert het publiek in De Doelen naar de laatste tonen van het Rotterdams Philharmonisch Orkest. "Ik krijg er altijd kippenvel van", fluistert een bezoeker zacht. Dit toporkest behoort tot de besten van Europa en beroert jaarlijks meer dan 150.000 bezoekers tijdens hun ruim honderd concerten in binnen- en buitenland. Ze overschrijden regelmatig de lands- en muziekgrenzen, maar hun thuisbasis vergeten de muzikanten zeker niet.

Regelmatig speelt het orkest, in kleinere bezetting, in Rotterdamse wijken. En om kinderen en jongeren kennis te laten maken met klassieke muziek en verzorgt het orkest diverse educatieve en verrassende projecten. Het Rotterdams Philharmonisch orkest bestaat al sinds 1918 en onder leiding van drie grote dirigenten werd het zo internationaal succesvol. Eduard Flipse legde de basis voor het scherpe ensemblespel en met Edo de Waart veroverde het orkest internationaal aanzien. Sinds 1995 werkt het orkest met dirigent Valery Gergiev en hij initieerde onder meer het meerdaagse Gergiev Festival.

4.7 Pleinbioscoop

Onder een fonkelende sterrenhemel genieten van sterren op het witte doek. Dat kan in augustus tien dagen lang tijdens het jaarlijkse openlucht filmfestival Film1 Pleinbioscoop. Het Lloyd Multiplein verandert dan in een heuse bioscoop in de buitenlucht met het grootste openlucht filmscherm van Europa. De programmering varieert van zeer recente Hollywood- tot Bollywoodfilms en van wereldcinema tot filmhuisklassiekers. Film1 Pleinbioscoop is gratis toegankelijk, maar je moet wel je eigen stoel meenemen! De Pleinbioscoop is uitgegroeid tot een grootschalig en populair evenement. De mogelijkheid om in de frisse lucht een topfilm op een megascherm te zien, is nu eenmaal een bijzondere manier om een warme zomeravond door te brengen. Het programma start dagelijks

zodra het donker wordt met een korte artistieke voorfilm, waarna direct de hoofdfilm begint. Het afgelopen jaar grepen ruim vijftigduizend be-

zoekers de kans om dit te ervaren. Daarmee is Film1 Pleinbioscoop het grootste openlucht filmevenement in Nederland.

4.8 De Theaters en hun gezelschappen

Rotterdam heeft een breed scala aan evenementen en festivals en het is dan ook niet voor niets de nummer één evenementenstad van Nederland. Cultuur staat hoog in het vaandel en dat blijkt ook uit de vele schouwburgen en theaters die de Maasstad rijk is.

Theater Zuidplein en de Rotterdamse Schouwburg

Met zo'n 580 stoelen in de grote en de kleine zaal is het recent gerenoveerde Theater Zuidplein één van de grotere theaters in Rotterdam. Het biedt toneel, dans, show, muziek en musicals, maar het is in het bijzonder bekend om het

vele cabaret. Het heeft bovendien de specifieke taak om in haar programmering de bevolkings-samenstelling van Rotterdam te weerspiegelen. De Grote Zaal straalt de sfeer uit van 'het rode pluche', terwijl de Kleine Zaal met haar half-ronde opstelling juist informeel en intiem is. Theater Zuidplein programmeert jaarlijks in twee zalen ruim 300 voorstellingen voor circa 70.000 bezoekers.

De Rotterdamse Schouwburg ligt in het culturele hart van de stad aan het beroemde Schouwburgplein. Het programma biedt jaarlijks meer dan 500 voorstellingen en het theater heeft de beschikking over vier podia. Ieder seizoen worden er spraakmakende Nederlandse en buitenlandse voorstellingen en eigen producties van de Rotterdamse Schouwburg geprogrammeerd.

Het Oude Luxor Theater

De geschiedenis van de Oude Luxor gaat al vele jaren terug en dat maakt dit theater uiterst bijzonder. Op 22 december 1917 opent het Luxor Theater aan de Kruiskade 30 haar deuren. Het is één van de weinige gebouwen die vrijwel ongeschonden uit het bombardement tevoorschijn komt.

In de jaren zeventig vindt er echter een grondige verbouwing plaats, waardoor er weinig van het oorspronkelijke gebouw overblijft. Desondanks komt er behoefte aan een groter en beter theater. Dit resulteert begin 2001 in de bouw van een nieuw Luxor Theater op de Kop van Zuid.

Dit doet echter niets af aan de programmering van de Oude Luxor. Voor de plek waar dit oudste theater van Rotterdam staat, zijn nieuwe plannen ontwikkeld voor een nieuwe middelgrote zaal, welke onderdeel zal vormen van een 186 meter hoge toren. Omdat de uitvoering van het plan voorlopig echter nog geen doorgang kan vinden, mag het theater tot en met 2008 open blijven en doorgaan met programmeren.

Theater Lantaren/Venster, het O.T. Theater en Jeugdtheater Hofplein

In het centrum van Rotterdam ligt het Theater Lantaren/Venster. Dit gecombineerde filmtheater is in het bezit van twee theaterzalen, Lantaren genoemd, en vier filmzalen, Venster genoemd.

Het hele jaar door zijn hier films te zien van de nieuwste premières en de echte klassiekers tot een enkele Hollywood kraker. De theater- en muziekprogrammering loopt van september tot en met mei.

Het Onafhankelijk Toneel is een gezelschap van acteurs, dansers en zangers. Het werd in 1972 opgericht in Amsterdam, maar vertrekt een jaar daarna naar Rotterdam. Tegenwoordig brengt het toneel- en dansvoorstellingen in het eigen O.T. Theater aan de Müllerpier en opera's met orkest in de Rotterdamse Schouwburg.

Het O.T. Theater is de voormalige aannemehal van Scheepvaart Vereniging Zuid (SVZ) en na een renovatie is het oude gebouw uitgebreid met een nieuwe grote theaterzaal met een wisselende opstelling.

Jeugdtheater Hofplein is een theater voor kinderen, jongeren en volwassenen. Ruim twintig jaar geleden was het Hofpleintheater niet veel meer dan een oude, afgedankte theaterzaal, maar daar kwam verandering in toen Louis Lemaire in 1985 op zoek ging naar een plek om een jeugdtheaterschool te beginnen.

Na een flinke opknapbeurt ging het theater op 3 november 1985 weer open voor publiek. Per seizoen maakt het jeugdtheater tien tot twaalf producties die veelal bewerkingen zijn van een klassiek jeugdboek, een opera of een eigentijdse versie van een bekend sprookje of mythe.

De hoofdrollen worden altijd vervuld door leerlingen van de Jeugdtheaterschool.

Het Ro theater

Het Ro theater is één van de drie grote toneelgezelschappen in Nederland. In Rotterdam vormt het Ro theater een belangrijk onderdeel van het culturele gezicht van de stad met een breed theatraanbod. Het Ro beschouwt de stad als

levensader, als een plek voor ontmoetingen en als inspiratiebron. Jaarlijks speelt het theater in Rotterdam in het eigen Ro theater, in de Rotterdamse Schouwburg of op locatie. In Nederland zijn ze te zien in theaters en ook op festivals in binnen- en buitenland.

4.9 Bijzondere allure

Het Rotterdamse stadshart herbergt een bijzonder concertgebouw en een belangrijk congrescentrum: de Doelen. Deze tweeledige functie geeft het een bijzondere allure. Dat wordt verder versterkt door de functionalistische architectuur en de combinatie van typische jaren zestig stijl en de naadloos aansluitende moderne nieuwbouw. De Doelen bestaat nu uit drie complexen, gegroepeerd rond de Willem Burger Zaal, de Grote Zaal en de Jurriaanse Zaal. Het huidige gebouw is van na de oorlog, maar de muziektraditie gaat terug tot in de zeventiende eeuw. Na 1680 gaf een orkest van stadsmuzikanten regelmatig openbare concerten in 'De Doele' aan het Haagscheveer, dicht bij de Delftsche Poort. Daarvoor vonden deze bijeenkomsten plaats in 'St. Joris Doele', sinds de

Middeleeuwen de sociëteit van het voetboogschuttersgilde. De Doele was dus oorspronkelijk een oefenterrein voor het boogschieten op doelen. Na het oefenen werd genoten van drank en muziek van rondtrekkende muzikanten. Aan die functie is niets veranderd, want nog steeds is de Doelen een muziekcentrum voor alle genres. De heldere en transparante akoestiek van het tweede concertgebouw van Nederland wordt alom geroemd.

4.10 Trendsetters van moderne dans

Modern, eigentijds, avontuurlijk en het eerste reisgezelschap van Nederland. Allemaal kenmerken die het stadsdansgezelschap Scapino Ballet Rotterdam zo typeren. Dichtbij de Rotterdamse Schouwburg, waar de dansers regelmatig optreden, zijn de studio's gevestigd waar

producties worden gecreëerd en ingestudeerd. Het Scapino Ballet Rotterdam behoort tot een van de trendsetters van de moderne dans in Nederland en Europa. Vooral het avontuurlijke en exclusieve repertoire trekt de aandacht. Overigens werd het gezelschap in 1945 opgericht door mevrouw Hans Snoek om de danskunst bij de jeugd te introduceren. Dat is nog steeds een belangrijke drijfveer. En met de ruim honderd voorstellingen per jaar spreekt het gezelschap een groot publiek aan. Het speelt daarmee tevens een belangrijke rol in het Nederlandse dansaanbod. Sinds 1992 is choreograaf Ed Wubbe er artistiek directeur. Hij liet het danspubliek onder meer kennismaken met avondvullende en thematische dansproducties. Ook maakte hij met het gezelschap twee dansfilms, een dansthiller en een dansregistratie.